

นิพนธ์ต้นฉบับ

การรักษาโรคพยาธิปากบดด้วย Mebendazole (500 มก.) เพียงครั้งเดียว

เมธี คุลกำນ์ธร*

พิสัย กรัยวิเชียร*

ไฟศาลา อิงยวด*

Kulkumthorn M, Kraivichian P, Yingyoud P. Clinical trial of a 500 mg. dose of Mebendazole in hookworm infection. Chula Med J 1985 Oct; 29(10) : 1069-1075

One hundred and two patients with hookworm infection were treated with a single dose of mebendazole 500 mg. The age of the patients ranged from 5 to 70 years, there were 65 males and 37 females and their weights ranged from 12 to 60 kilograms.

Two fecal specimens were collected, one prior to treatment and the other at 14-21 days post-treatment. Egg count (Kato-Katz technic) had been performed to record the intensity of infection.

The geometrical mean of egg per gramme (EPG) was 1824. The cure rate and mean percentage egg reduction were 26.5 and 35 respectively. No side-effects were observed apart from a short period of minor abdominal discomfort on the first day of treatment in one child with a relatively high worm load. In this study, the single dose of mebendazole (500 mg) therapy against hookworm showed a mild effect which can not be used a mass treatment.

* ภาควิชาปาราสิตวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โรคพยาธิปากขอ นับว่าเป็นโรคที่สำคัญโรคหนึ่ง เนพาะที่มีอาการรุนแรงพบได้ไม่มากนักแต่ก็เป็นโรคพยาธิที่ติดต่อทางดินที่เป็นภัยอย่างแพร่หลาย พบได้ในเด็กและผู้ใหญ่ทั่ว ๆ ไป โดยประมาณ แล้วประเทศไทยในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประชากรเป็นโรคนี้ไม่ต่ำกว่า 80 ล้านคน สำหรับประเทศไทย ก็เป็นประเทศหนึ่งที่มีประชาชนเป็นโรคนี้มากกว่า 5 ล้านคน และพบได้มากทางภาคใต้ของประเทศไทย⁽¹⁾ ทั้งนี้เป็น เพราะว่าโครงสร้างของเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมของชุมชนทำให้การแพร่กระจายของเชื้อพยาธิปากขอเป็นไปได้อย่างกว้างขวาง ดังนั้น การป้องกันและควบคุมโรคได้กระทำการโดยการแก้ไข เกี่ยวกับการสุขาภิบาล ให้การรักษากลุ่มชนเป็นจำนวนมาก เพื่อลดอัตราการติดเชื้อและความชุกชุม ของพยาธิตลอดจนให้การศึกษาเกี่ยวกับสุขอนามัย สำหรับการควบคุมด้วยการให้การรักษานั้นได้มี การศึกษาและค้นพบยาต่าง ๆ หลายชนิด^(2,3) ที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดโรคนี้ ซึ่งผลเบื้องต้นดูเหมือนว่าจะเป็นที่น่าพอใจ แต่ท่าวิธีการ ระยะเวลา และราคาของยาบางชนิดก็ยังไม่เหมาะสมสำหรับให้การรักษาคนเป็นจำนวนมาก ๆ ซึ่งนอกจากจะไม่สะดวกในทางปฏิบัติแล้วยังเสียเวลาทั้งผู้ให้ยาและผู้มารับการรักษา ก่อให้เกิดความยุ่งยากในด้านการ

ควบคุมและผลที่ได้รับอาจได้ไม่เต็มที่นัก ในอดีต การใช้ Mebendazole ขนาด 100 มก. วันละ 2 ครั้ง 3 วันติดต่อ ก็ได้ผลดีในการกำจัดพยาธิปากขอ ทั้งในเด็กและผู้ใหญ่ แต่ก็มีความไม่เหมาะสม บางประการดังได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นจึงได้มีผู้พยายามศึกษาและค้นคว้า การใช้ยาชนิดนี้โดย ให้กินเพียงครั้งเดียวขaday 300 และ 600 มก.^(5,6)

วัตถุประสงค์สำหรับการวิจัยนี้ เพื่อศึกษาประสิทธิผลของยา Mebendazole ขนาด 500 มก. กินเพียงครั้งเดียว ในการรักษาโรคพยาธิปากขอในคน

วัสดุและวิธีการ

Mebendazole เป็นสารสังเคราะห์จำพวก benzimidazole derivative ซึ่งมีประสิทธิภาพในการกำจัดพยาธิทั้งตัวกลม (Nematode) และตัวแแบบ (Cestode) โดย Mebendazole ออกฤทธิ์ในการยับยั้งการนำ glucose เข้าไปใช้ในเซลล์ ทำให้ glycogen หมดสิ้นไป และพยาธิจะสิ้นแก่ความตาย ยาชนิดนี้เป็นผลึกสีขาว หรือสีเหลืองอ่อน ละลายในน้ำได้เล็กน้อย มีชื่อทางสารเคมีว่า Methyl-5-benzoylbenzimidazole-2-carbamate สูตรโมเลกุลคือ $C_{16}H_{13}N_3O_3$ และมีสูตรโครงสร้างดังนี้

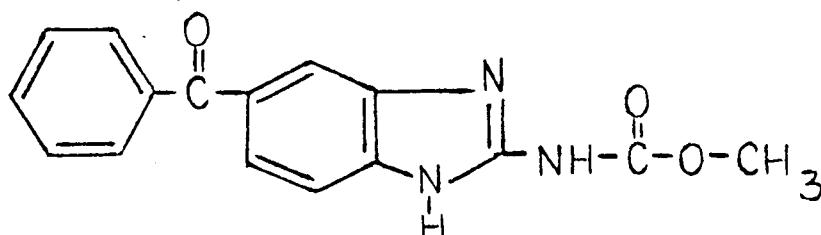

Figure 1 Structural formula of mebendazole.

ในการศึกษาได้กระทำเมื่อปี 2527 ระหว่างเดือนสิงหาคม กันยายน โดยใช้นักเรียนชั้นประถมจำนวน 92 คน จาก 3 โรงเรียน ซึ่งตั้งอยู่แถบชานเมืองของกรุงเทพฯ นักเรียนเหล่านี้ได้จากการสำรวจ การแพร่กระจายของเชื้อปรสิตโดยภาควิชา แล้ว คนไข้ที่มารับการรักษาในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์จำนวน 10 คน นักเรียนและคนไข้ที่ได้รับการตรวจว่าเป็นพยาธิปากขอโดยวิธีธรรมดា (Simple smear method) จะนำอุจจาระมานับไข่เพื่อคุณภาพชุดชุมของพยาธิ โดยวิธี Kato-Katz technic⁽⁷⁾ การนับไข่พยาธิแต่ละคนนับ 2 ตัวอย่าง แล้วเฉลี่ยผล และบันทึกผลที่ได้เป็นจำนวนไข่ต่อกรัมของอุจจาระ (Egg per gramme or EPG) การให้ยา.rักษาพยาธิปากขอโดยให้ mebendazole 500 mg. กับคนไข้ทุกคน โดยไม่คำนึงถึงน้ำหนักและให้กินเพียงครั้งเดียว นัดคนไข้ตรวจอุจจาระ 1 ครั้ง หลังให้การรักษาระหว่าง 14-21 วัน โดยวิธีการ เช่นเดียว กับกับก่อนให้การรักษา โดยตรวจอุจจาระแต่ละคน 2 ตัวอย่าง ถ้าไม่พบไข่พยาธิปากขอเลย จะบันทึกผลว่าหายจากโรคนี้

สำหรับการแยกชนิดของพยาธิปากขอ Necator americanus and Ancylostoma duodenale นั้น ใช้วิธี Harada-Mori test tube culture method⁽⁸⁾

ผล

จำนวนคนไข้ที่ให้การรักษาทั้งหมด 102 ราย เป็นนักเรียนชาย 62 คน นักเรียนหญิง 30 คน มีอายุระหว่าง 5-15 ปี น้ำหนักระหว่าง 12-50 กก. และคนไข้ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ 10 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 7 คน มีอายุระหว่าง 16-70 ปี น้ำหนักระหว่าง 44-60 กก.

จำนวนไข่พยาธิปากขออยู่ระหว่าง 46-16,373 ใบต่อกรัม (EPG) มัชพิม (Geometrical mean) จำนวนไข่ต่อกรัม 1,824 ก่อนให้ยา และหลังให้ยา 14-21 วัน มัชพิมอัตราการลดลงจำนวนไข่ (Mean % egg reduction) 35% อัตราการรักษาหาย 26.5% ตามตารางที่ 1

ผลการตรวจพยาธิปากขอปรากฎว่า มี Necator americanus 91.1% และ Ancylostoma duodenale 9.8% จากจำนวนคนไข้ทั้งหมดมีพยาธิ 2 ชนิด ปนกัน 1 ราย ซึ่งมีจำนวนไข่พยาธิ 5,635 ใบต่อกรัม และอัตราการลดลงจำนวนไข่ 71% สำหรับผลการรักษาแยกชนิดพยาธิ ตามตารางที่ 2

พิษของยาหรือผลข้างเคียงไม่ปรากฏ นอก จากในเด็กที่มีพยาธิมาก 1 ราย มีอาการปวดท้อง แต่ไม่รุนแรงในระยะเวลาไม่นานนัก ในวันแรกของ การรักษา

Table 1 Effect of 500 mg. of mebendazole on cure rate and egg reduction in hookworm infection

Dosage	No. of patients	Mean(EPG) (Range)	No. of negative	Cure rate% (14-21 days)	Mean% egg reduction (14-21 days)
1 x 500	102	1824 (46-17,373)	27	26.5	35

Table 2 Effect of 500 mg. of mebendazole on cure rate and egg reduction in hookworm infection with *N. americanus* and *A. duodenale*

Kinds of worm	No. of patients	Mean(EPG) (Range)	No.of negative	Cure rate% (14-21 days)	Mean% egg reduction (14-21 days)
<i>N. americanus</i>	92	2352 (46-17,373)	24	26.1	21.7
<i>A. duodenale</i>	9	863 (46-5,152)	3	32.6	33.3

วิจารณ์และสรุป

ในการศึกษาครั้งนี้ การวัดผลการรักษาได้กำหนดไว้ในช่วงระยะเวลา 14-21 วัน ภายหลังให้การรักษา เนื่องจากผู้ป่วยมีจำนวนมาก จึงเก็บอุจจาระได้ไม่พร้อมกัน แต่ที่ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ จากการศึกษาการวัดผลของการรักษาโรคพยาธิปากช่อง โดยมีผู้รายงานไว้ว่าในช่วงระยะเวลา 14-21 วัน ผลของอัตราการหายจากโรคและอัตราการลดของไข่พยาธิ ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก ดังนั้น การเก็บอุจจาระเพียงครั้งเดียวในช่วงเวลาหนึ่ง (^{9,10}) ซึ่งเป็นการเหมาะสมสำหรับให้การรักษาคนเป็นจำนวนมากเพื่อเป็นการประหยัดและสะดวกในการปฏิบัติ

จากการรักษาแยกชนิดพยาธิตามตารางที่ 2 ปรากฏว่าคนไข้ที่เป็นพยาธิปากช่องชนิด *A. duodenale* มีเพียง 9 รายเท่านั้น ซึ่งมีจำนวนน้อยไปสำหรับการสรุปผล แต่ที่แสดงผลการรักษาเช่นเดียวกับพยาธิปากช่องชนิด *N. americanus* หรือผลของการตอบสนองยารักษาไม่ค่อยดีนัก ดังนั้นในการวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบกับยานินิดอื่น ๆ ต่อไป จะใช้ผลการรักษารวมของพยาธิปากช่องทั้ง 2 ชนิด การวิเคราะห์ความซูกชุมของการติดเชื้อ ด้วย

การนับจำนวนไข่ต่อกรัม (ตารางที่ 3) ปรากฏว่ากลุ่มที่นับจำนวนไข่ต่อกรัมต่ำกว่า 1,000 ให้ผลของอัตราการหายจากโรค 34.6% และมีชัพิมการลดของไข่ 77.6% ซึ่งผลการรักษาได้ ผลตี กว่าอีก 2 กลุ่มที่นับจำนวนไข่ต่อกรัมสูงกว่า 1,000 โดยไม่พบอัตราการหายจากโรคเลย ถึงอย่างไรก็ตาม จำนวนคนไข้ที่ติดเชื้อมากหรือจำนวนไข่ต่อกรัมสูงกว่า 10,000 มีเพียง 2 รายเท่านั้น จึงปรากฏผลที่แตกต่างของมีชัพิมอัตราการลดของจำนวนไข่มาก Pene et al. (1982)⁽¹¹⁾ ได้รายงานผลการรักษาคนไข้ 601 คน ด้วยมีชัพิมจำนวนไข่ต่อกรัม 800 ได้รับผลอัตราการหายจากโรค 80.7% มีชัพิมอัตราการลดของไข่ 97% โดยใช้ยา Albendazole ขนาด 400 มก. กินครั้งเดียวและ Bunnag et al. (1978)⁽¹²⁾ ได้รายงานผลการรักษาโรคพยาธิปากช่อง 15 ราย ด้วยมีชัพิมจำนวนไข่ต่อกรัม 3,060 ได้รับผลอัตราการหายจากโรค 86.6% มีชัพิมอัตราการลดของไข่ 93.9% โดยใช้ยา Mebendazole 100 มก. วันละ 2 ครั้ง 3 วันติดต่อกัน ผลการรักษาด้วย Albendazole และ Mebendazole ทั้ง 2 รายงาน ได้รับผลการรักษาดีกว่าผลที่ได้รายงานไว้ครั้งนี้

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบเฉพาะผลการรักษาเพียงครั้งเดียว (Single dose) จากที่มีผู้รายงานไว้ว่าได้รับรวมไว้ในตารางที่ 4 ปรากฏว่า Cabrera *et al.* (1980)⁽⁶⁾ ใช้ยา Mebendazole ขนาด 600 มก. ได้ผลอัตราการรักษาหาย 88.2% นอกจากนี้แล้ว เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับยาชนิดอื่น ๆ เช่น Tetrachlorethylene⁽³⁾, Quantrel⁽⁶⁾ Albendazole⁽¹¹⁾ และ Pyrantel pamoate⁽¹³⁾ เป็นต้น ซึ่งยาเหล่านี้ให้ผลการรักษาดีกว่าผลที่ได้ในการศึกษาครั้งนี้

การรักษาโรคพยาธิปากขอในผู้ป่วยจำนวน

มาก ๆ นั้น หลักสำคัญคือ ต้องการลดอัตราการติดเชื้อและความซุกชุมของโรคพยาธิ ถึงแม้ว่า Mebendazole ขนาด 500 มก. กินเพียงครั้งเดียว จะสะดวกในทางปฏิบัติ พิษของยาหรือผลข้างเคียงไม่ปรากฏ และราคาถูกไม่แพงกว่ายาบางชนิดที่ใช้รักษาโรคนี้ แต่ผลของยาจากการศึกษาครั้งนี้ ปรากฏว่า ยังไม่ได้เท่ากับยาที่ใช้รักษาอยู่ในปัจจุบันซึ่งกินเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง ดังนั้นการใช้ยา Mebendazole ขนาด 500 มก. เพียงครั้งเดียว (Single dose) ใน การรักษาเฉพาะโรคพยาธิปากขอ จึงยังไม่เหมาะสม ที่จะนำมาใช้สำหรับรักษาหมู่ชนเป็นจำนวนมาก ๆ (Mass treatment)

Table 3 Effect of 500 mg of mebendazole on cure rate and egg reduction in hookworm infection according to the severity of infection.

Group of EPG	Mean EPG (range)	No. of Patients	No. of Negative	Cure rate% (14-21 days)	Mean% egg reduction (14-21 days)
Mild 1-999	361 (46-966)	78	27	34.6	77.6
Moderate 1000-9999	3800 (1035-5635)	22	0	0	53.8
Heavy	15147	2	0	0	15.9
> 10000	(1511-16373)				

Table 4 Comparision on results of the other treatments of hookworm infection with single dose of drugs.

Drugs and dosages	No. of Patients	Mean EPG	Cure rate %	Mean % egg reduction	References
Mebendazole 500 mg × 1	102	1824	26.5	35	From this report
Mebendazole (Antiox) 600 mg × 1	17	no report	88.2	no report	(6)
Quantrel 10 mg/kg × 1	22	no report	72.7	no report	(6)
Tetra-chlorethylene 0.1 ml/kg × 1	22	6165	77.3	98.8	(3)
Albendazole 400 mg × 1	601	800	80.7	97	(11)
Pyrantel pamoate 10 mg/kg × 1	197	3487	69.8	86.4	(13)

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้รายงานข้อมูลพาระคุณ รองศาสตรา-
จารย์นายนายแพทย์กำพล เพชรานันท์ อธิคหัวหน้า
ภาควิชาปarasiticology คณะแพทยศาสตร์ จุฬา-

ลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กรุณาริ่ำคำปรึกษาและแนะนำ
และสนับสนุนโครงการวิจัยนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกคนของภาควิชาปารา-
สิตวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่มีส่วนช่วยเหลือในงานวิจัยและการรายงานผลครั้งนี้

References

1. Harinasuta C. Parasitic Diseases in the South (in developing World) Rockefeller Foundation Symposium, Italy. 1981.
2. Bunnag D, Harinasuta T. Chemotherapy of intestinal parasites in Southeast Asia. Southeast Asian J Trop Med Public Health 1981 Sep; 12 (3) : 422-430
3. Migasena S, Suntharasamai P, Harinasuta T. Mebendazole, tetrachlorethylene and pyrantel pamoate in the treatment of hookworm infection. Ann Trop Med Parasitol 1978 Apr ; 72 (2) : 199-200
4. Partono F, Purnomo, Tangkilisan A. • The use of Mebendazole in the treatment of polyparsitism. Southeast Asian J Trop Med Public Health 1974 Jun; 5 (2) : 258-264
5. Chavarria AP, Swartzwelder JC, Vilarejos VM, Zeledon R. Mebenda-

- zole, an effective broadspectrum anthelmintic. Am J Trop Med Hyg 1973 Sep; 22 (5) : 592-595
6. Cabrera BD, Valdez EV, Go TG. Clinical trials of broad spectrum anthelmintics against soil-transmitted helminthiasis. Southeast Asian J Trop Med Public Health 1980 Dec ; 11 (4) : 502-506
 7. Katz N, Chaves A, Pellegrino J. A simple device for quantitative determination of Schistosoma Mansoni eggs in feces examined by the thicksmear technique WHO/Schizo/ 73 : 26
 8. Harada Y, and Mori O. A new Method for Culturing Hookworm. Yonago Acta Medica. 1955; 1 : 177-179.
 9. Viravan C, Migasena S, Bunnag D, Harinasuta T. Clinical trial of Albendazole in hook worm infection. Southeast Asian J Trop Med Public Health 1982 Dec ; 13 (4) : 654-657
 10. Sitthicharoenchai P, Kulkumthorn M. Akarabovorn P. Clinical Trial of a 400 mg. dose of Albendazole in hookworm infection in Chula-longkorn Hospital. Chula Med J 1984 Aug ; 28 (8) : 909-913
 11. Pene P, Couland JP, Soula G and Rossignal JF. Le Zentel Dans le traitement des helminthiases intestinales en Afrique de L'ouest. Med Afr Noire 1982; 29 : 43
 12. Bunnag D, Harinasuta T, Vasuvat C, Visuthikosol Y, Vidhyanont C, Chulayata N. Clinical trial of mebendazole on whipworm and hookworm. J Med Assoc Thai 1978 Jun; 61 (6) : 319-322
 13. Bhaibulaya M, Punnavutti V, Yamput S. Mass treatment of hookworm infection with single dose of pyrantel pamoate. J Med Assoc Thai 1975 Jul ; 58 (7) 347-350

จุฬาลงกรณ์เวชสารได้รับต้นฉบับเมื่อวันที่ 1 เดือน กันยายน พ.ศ. 2528